

”Kokoontumisvapauden huumaa”

Koronarajoitusten pikkuhiljaa hellitettyä yhdistyksemme on saanut valtaansa kokoontumisvapauden huuma. Olemme pystyneet järjestämään monenlaisia tapahtumia tai osallistumaan toisten järjestämiin juttuihin. ”Koronapeikko” on kyllä yhä

keskuudessamme. Tämän olemassaolo huomattiin, kun saimme kahden vuoden odottelun jälkeen järjestää vihdoin viimein **Piirin hengellisen päivän** huhtikuussa. Päivä seurakuntakodilla sujui hienosti ja osanottajia oli ympäri piiriä runsaasti, mutta eikö vaan tapahtuman jälkeen tullut useita

viestejä koronaan sairastumisista. Onneksi pääpuhujamme evp. kenttärövästi Vesa Aurén pysyi ilmeisesti terveenä. Eikä ole kuulunut, että kukaan sairastuneista olisi saanut vakavampaa tautia.

Toukokuun puolivälissä oli **Senioriliiton 50-vuotisjuharisteily** Helsingistä Tallinnaan. Koko laiva oli varattu seniorien käyttöön. Nakkilasta risteilylle lähti parikymmentä henkeä. Bussissa, jolla menimme satamaan, oli lisäksi senioreita Laviasta, Harjavallasta ja

Kokemäeltä. Senioriliitto oli järjestänyt ohjelmaa runsaasti. Kaikki varmaankin löysivät mielenkiintoista nähtävää ja kuultavaa yltäkyllin. Mieleeni jäivät erityisesti historiatutkijan Martti Häikiön luento henkilöistä, jotka ovat olleet vaikuttamassa Suomen

historiallisissa käännteissä ja Jorma Uotisen kerronta omasta elämästään ja tanssista. Tanssisalissa pidettyjen avajaisten jälkeen esiintyi kolme tangokuningasta, joita ainakin osa jäsenistämme jäi kuuntelemaan ja tanssimaan tupaten täydellä lattialla. Hienosti sujuneeseen risteilymatkaamme tuli yksi kupru, kun bussimme matkatavaraluukut eivät auenneet Huittisissa lavialaisten jäädessä pois kyydistä. Eikä niitä saatu auki koko loppumatkallakaan. Yksi hyvä puoli tässä tragediassa oli siinä, ettei tarvinnut ruveta laukkuja purkamaan kotiin päästyä. Seuraavana päivänä liikennöitsijän toimesta saatiin luukut auki ja laukut Ampion Matin peräkärriin. Matti, Maija ja minä kuskasimme ne Harjavaltaan, Kokemäelle, Nakkilaan ja meille. Näistä paikoista kukin haki omat laukkunsa kotiin ja pääsi ihmettelemään, mitähän kummaa tuli laivalta ostettua.

Helluntaina teimme perinteisen ”**Helatorstain kirkkoretken**” tällä kertaa Noormarkun kirkkoon. Kivisessä, vanhahkossa kirkossa saimme osallistua vähän erilaisemmalla

kaavalla pidettyyn jumalanpalvelukseen ja kuulla kirkon esittelyn. Lopuksi nautimme vielä kirkkokahvit. Sen jälkeen Sepon ajama bussi kuljetti meidät saaristotietä pitkin Reposaareen Merimestaan lounaalle, jonka Ulla oli varannut. Ja hyvän lounaan oli varannutkin. Kauniisti katettu sali ja runsas buffetpöytä odottivat meitä. Lopuksi paikan emäntä järjesti vielä viihdykkeeksemme musiikkiesityksen. Hyvin ruokittuina ja viihtyneinä läksimme jatkamaan matkaa kotiinpäin. Seppo ajelutti meitä Mäntyluodon viihtyisän, vanhahtavan asuntoalueen kautta. Jotkut meistä eivät olleet siellä koskaan käyneenkään, joten näin tuli kotiseututuntemustakin hieman lisää.

Heinäkuun alussa teimme kahden yön retken saariston kautta **Ahvenanmaalle**. Meitä oli lähdössä yli 40 senioria Nakkilan torilta kohti Vuosnaisten satamaa, josta pääsimme lautalla Åvan satamaan. Lauttamatka sujui hienosti merta ihailien, mutta useimmille matkalaisille oli iso pettymys, kun lautalla ei ollutkaan kahvia saatavissa kuten tavallisesti. Jostain syystä lautalla oli tällainen poikkeustilanne. Jotenkin se kestettiin ja pystyttiin paneutumaan meitä odottelevan oppaan kertomuksiin Brändön kunnan historiasta ja siitä, miten kunta muodostuu yli tuhannesta saaresta. Kiertelimme bussilla tätä kaunista, saaristolaiskuntaa saaresta toiseen. Monen mieleen tuli varmaankin ajatus, minkälaista on asua paikassa, jossa meri ja sen kauneus ja voima ovat aina läsnä. Kaikki toiminnot ja asiat eivät ole helppoja toteuttaa. Nuorten ja joskus lastenkin on lähdettävä pois kotoa saadakseen oppia ja monta muuta juttua on toisin kuin mantereella. Turistista kaikki oli kaunista ja idyllistä. Brandön retken päätteeksi majoituimme hotelli Gullvivan huoneisiin. Ruokailun jälkeen saimme lämpimässä kesäillassa nauttia musiikista, uimisesta tai aivan mistä itsekukin halusi.

Seuraavana aamuna oli edessämme taas lauttamatka. Opas oli vastassa Hummelvikin satamassa tarkoituksenaan tutustuttaa meitä kappaleeseen kauneinta Ahvenanmaata. Retkemme johti Bomarsundiin, Kastelholman alueeseen ja saimme ihaila ulkoilmamuseo Jan Karlsgårdenia ja päädyimme Geta vuorelle lounaalle. Tällä matkalla Ahvenanmaa näyttäytyi välillä karuna

ja kauniina ja välillä vehmaana ja kauniina. Ne, jotka jaksoivat kiipeillä Geta vuoren kallioilla, näkivät laajalti saaren kauneutta. Ravintolan ahvenanmaalainen soppalounas ja pannukakku maistuivat.

Saimme vielä paluumatkalla tutustua Anna-Lisa Anderssonin rehevään puutarhaan.

Puutarha on 93-vuotiaan Anna-Liisan "elämän työ". Hän hoitaa sitä poikansa avustuksella ja on koonnut kasvatettavia kukkia, pensaita ja puita varmaankin melkein koko elämänsä. Nähtävää olisi riittänyt koko päiväksi. Poikkesimme vielä Finströmin kirkossa ja sen ympärillä olevalla hautausmaalla.

Matkamme jatkui kohti Maarianhaminaa. Majoituimme hotelli Cikadaan. Osa matkalaisista nautti illallista hotellissa ja virkeimmät lähtivät kiertelemään kaupungille.

Matkamme kolmas opas odotteli aamulla meitä hotellilla. Aivan ensimmäiseksi hän esitti meille arvuutuksen, mihin nakkilalaiseen sukuun hän kuuluu. Hän kertoi, että on lapsena asunut Porissa ja Nakkilan hautausmaalla on suvun hautoja, joilla hän vuosittain käy. Kertoipa vielä hautapaikankin aika tarkasti. Niinpä aloimme, varsinkin alkuperäiset nakkilalaiset, pohtia Nakkilan sukuja. Kukaan ei arvannut, että oppaamme kuuluu Puontin sukuun. Kertoipa hän vielä senkin, että opastustehtävässään hän saa valita, mitä ryhmiä opastaa ja tietenkään hän tällä kertaa valitsi nakkilalaisen ryhmän. Erittäin hyvin hän meitä opastikin kuten kaksi aikaisempaakin opasta. Kiertelimme bussilla hänen johdolla Maarianhaminan keskustassa. Tutustuimme merikortteliin ja vierailimme Merenkulkumuseossa ja Museolaiva Pommerissa.

Tämän ikimuistaisen ja runsaasti nähtävää sisältävän matkamme päätös odotti enää laivamatkaa Turkuun ja siitä bussilla Nakkilaan. Laivamatka ruokailuineen ja ostoksineen sujui hyvin, mutta yksi matkalaisista myöhästyi laivasta Maarianhaminassa ja minä kolaroin rullaportaiden kanssa Turun satamassa. Mutta näistäkin vastoinkäymisistä huolimatta matka oli aivan upea. Uutta ja kaunista nähtävää oli varmaankin kaikille ja mukava matkaseura teki matkasta loistavan.

Seuraavan retkemme heinäkuun lopulla olimme päättäneet tehdä päiväretkenä. Tämä siksi, että mukaan voivat lähteä nekin jäsenemme, jotka eivät halua yöpyä matkalla.

Lähdimme aamuvarhaisella kohti Askaista ja siellä sijaitsevaa **Louhisaaren kartanoa**. Kaksi ryhmää jäseniämme kiertelivät oppaiden johdolla kartanoa ja muutama ”huonojalkainen” katseli kartanon historiasta kertovan DVD-tallenteen.

Louhisaaresta, läpi kauniiden, kallioisten maisemien, matkamme jatkui kohti **Naantalia**. NaantaliVisit oli varannut meille buffetlounaan ravintolasta Snickari. Kaunis kattaus ja

herkkuja notkuva noutopöytä olivatkin meitä odottamassa, kun saavuimme nälkäisinä ravintolaan meren rannalle. Ruokailun jälkeen oli varattu vapaata aikaa kaupungin katseluun ja ehkä ostostenkin tekoon. Monet meistä jäivät istuskelemaan

rantamille, ihailemaan merta ja katselemaan kaduilla vallitsevaa markkinahulinaa.

Seuraava etappimme oli **Somero** ja siellä Esakalliolla Reijo Taipaleen elämästä kertova musiikinäytelmä ”Satumaan kuningas”. Näytelmän päärooleissa oli menneiden vuosien

tangokuninkaallisia. Reijo Taipaleta esitti tangokuningas Kari Hirvonen ja hänen vaimoan tangokuningatar Marita Taavitsainen.

Monelle meidän ikäisistä Reijo Taipaleen musiikki on hyvin tuttua. Eivätköhän useimmat ole nuoruudessaan ja vähän vanhempanakin tanssineet tangoja ja muutakin hänen laulujensa tahtiin. Minulla ainakin on rakkaita muistoja mm. Joensuun työväentalon parketilta Satumaasta ja monesta muusta Taipaleen laulamasta tangosta.

Tätä laulunäytelmää katsoessa tuntui, että koko salillinen yleisöä eli täysillä mukana tarinan kuvioissa ja erittäin hyvin lauletuissa lauluissa. Saimme myöskin nähdä ja kuulla palan ”tangokuninkaiden kuninkaan” Reijo Taipaleen elämänvaiheista ja tiestä koko kansan tuntemaksi laulajaksi. Tuntui, että retkueemme mielestä tämä esitys ”kruunasi” retkipäivämme.

Vaikka meidät on vallannut ”Kokoontumisvapauden huuma”, eivät kaikki kokoontumisemme ole pois Nakkilasta. Monenlaisia kokoontumisia järjestämme myös kotikunnassa. Tavanomainen elokuun kuukausitapaaminenkin oli Nakkilassa Tervasmäen laavulla. Syksyn ehtiessä pidemmälle tapaamisemme jatkuvat taas Osuuspankilla ja kuntosalilla jne.

Sitten jäämme odottelemaan seuraavaa retkeämme, joka suuntautuu Lappiin.

Kirjoitteli Tuula Välimäki

Valokuvia ovat ottaneet Maija Ampio, Matti Mäkelä ja Liisa Luomanen

